

ling voor een acute pancreatitis waaraan ze leed.

Mijn moeder is 86 jaar oud. Een paar dagen geleden heb ik, zoals elke maand, de papieren opgestuurd om vergoeding te vragen voor haar behandeling. Twee dagen later ontvingen we de verklaring waarin stond dat ze alle behandelingen terugbetaalden, behalve die medicatie. Ik dacht dat het een vergissing was en diende een klacht in, waarop zij antwoordden dat zij het geld niet zouden terugbetalen wegens een instructie van het Zorginstituut dat vergoeding van geneesmiddelen beoordeelt.

Ik drong aan en ze stuurden me een brief waarin stond dat er een medische controle was uitgevoerd op de lopende behandeling van mijn moeder en dat ze hadden ontdekt dat ze dit geld tot nu toe per vergissing hadden terugbetaald.

Het leek me heel vreemd dat ze dat zoveel jaren hadden gedaan. Ik was niet gerustgesteld en drong aan. Deze keer raadden ze me aan persoonlijk langs te gaan om mijn claim in te dienen bij het Zorginstituut. Ik bad tot Guadalupe en vroeg om haar hulp bij dit proces, waar ik de week daarop werk van zou gaan maken. Maar diezelfde middag belde een arts van de verzekeringsmaatschappij mij op om nogmaals uit te leggen waarom zij de medicijnen niet zouden vergoeden. Ik legde nogmaals mijn argumenten uit en tot mijn verbazing zei de dokter dat zij de zaak van mijn moeder zou overnemen en ter beoordeling aan

GEBED

God, Vader, verleen mij op voorspraak van de zalige Guadalupe dat ik naar haar voorbeeld mijn dagelijks werk met liefde leer te doen en dat ik onder de mensen om mij heen het geloof en de blijdschap mag verspreiden, zodat vele anderen U leren kennen en beminnen. Gewaardig U de heiligverklaring te schenken van de zalige Guadalupe en verleen mij op haar voorspraak de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen. **Onze Vader, Weesgegroet, Eer aan de Vader.**

Overeenkomstig het decreet van paus Urbanus VIII verklaren wij dat het niet de bedoeling is met dit gebed vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag en dat dit gebed niet bestemd is voor gebruik tijdens openbare erediensten.

de Raad zou voorleggen. Twee dagen later belde de dokter ons op en zei dat de Raad van Bestuur onze claim had bekeken en dat ze voortaan het geneesmiddel weer zouden vergoeden. Toen ik de telefoon ophing, bedankte ik Guadalupe voor haar voorspraak. Ik weet zeker dat ze ons geholpen heeft.
P. L. – Ecuador

DE ZALIGE GUADALUPE ORTIZ DE LANDÁZURI

Informatiebulletin Guadalupe Ortiz de Landázuri
November 2021

Wie een gunst heeft ontvangen op voorspraak van de zalige Guadalupe, wordt verzocht dit door te geven aan de Prelatuur van het Opus Dei – Jan Luijkenstraat 52 – 1071 CS Amsterdam – amsterdam.nl@opusdei.org

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen.

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid. Een bijdrage in de onkosten is welkom op NL35INGB0009602875 t.n.v. Prelatuur van het Opus Dei, Amsterdam.

De zalige Guadalupe, een goede vriendin

Op een zondag begin 1944 ontmoette **Guadalupe Ortiz de Landázuri** bij een tramhalte een vriend bij wie zij haar hart uitstortte. Ze herinnert zich:

“Ik was goed bevriend met Jesús Serrano en had veel vertrouwen in hem. Daarom sprak ik met hem over mijn verlangen om een geestelijk leidsman te hebben. Ik belde het nummer dat hij mij gegeven had en ging naar dat adres. En zo leerde ik de priester Jozefmaria Escrivá kennen, van wie ik op dat moment absoluut niets wist. En natuurlijk wist ik toen ook nog niets van het bestaan van het Opus Dei. Dat gesprek met hem was een keerpunt in mijn leven.”

Een simpele vraag van een vriend aan een andere, wachtend op de tram. Een uitwisseling van telefoonnummers en een gesprek. Zo begon een roeping; zo werd een leven voor goed veranderd.

Zo is het altijd geweest. Die eenvoudige scène in een tram in Madrid tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft iets van het eerste hoofdstuk van het Evangelie van Johannes. In slechts tien verzen zien we hoe het nieuws over Jezus Christus zich op natuurlijke wijze onder vrienden en bekenden verspreidt: Andreas en Johannes, collega's in een vissersbedrijf; Petrus, de broer van Andreas; Jacobus; en uit dezelfde stad Filippus, die Natanael aanspreekt en hem uitnodigt om “te komen en [degene] te zien” over wie Mozes schreef. De ontmoeting met Jezus en de roeping die de apostelen ontdekken vinden plaats in deze context van gewone relaties van gezin, vriendschap en werk.

Het belang van vriendschap

De vriendschap speelde een belangrijke rol, niet alleen in het begin van Guadalupe's roeping, maar ook in de manier waarop zij die haar leven lang beleefde. Vriendschap was onlosmakelijk verbonden met haar roeping

om een heilige en een apostel in het Opus Dei te zijn.

Enkele jaren nadat zij zich bij het Opus Dei had aangesloten, verhuisde zij naar Bilbao waar zij tijdens een wandeling door de Baskische hoofdstad een jonge vrouw ontmoette die Rosario Orbegozo heette. Uit dit uitstapje ontstond een vriendschap en al gauw besloot Rosario, gegrepen door de natuurlijkheid en de vreugde van Guadalupe, dat zij hetzelfde leven wilde leiden als nummerair lid van het Opus Dei. Zij zou de eerste in die stad zijn.

Guadalupe's vermogen om vriendschap te sluiten bleef niet beperkt tot haar collega's. In feite leek het grenzeloos. Na haar verhuizing naar Mexico in 1950 ontmoette Guadalupe de dichteres Ernestina de Champourcin die, verbannen uit het Spanje van Franco, daar met haar man woonde. Haar man, ook dichter, was de persoonlijk secretaris van Manuel Azaña, de president van de republiek tijdens de Spaanse burgeroorlog, Guadalupe's vader, Manuel, was kolonel in het leger geweest en had deelgenomen aan de opstand tegen de Republiek die in juli 1936 de Spaanse Burgeroorlog inluidde. Na door de Republikeinse regering te zijn gearresteerd, werd hij in september van datzelfde jaar geëxecuteerd. Door de pijnlijke politieke en persoonlijke geschiedenis die zij deelden, werden de twee vrouwen hechte vriendinnen en besloot Ernestina uiteindelijk zich aan te sluiten bij het Opus Dei als surnummeraire.

Het geloof overdragen

Als christen je geloof uitdragen – door woord en voorbeeld – is het vanzelfsprekende gevolg van de verbondenheid met Jezus Christus en van de vriendschap met anderen. Wat begint als vriendschap met Jezus – “Ik heb jullie vrienden genoemd” – breidt zich op natuurlijke wijze uit tot steeds meer mensen.

Mary Rivero, beschrijft hoe dit in het leven van Guadalupe tot uiting kwam. Zij leerde haar kennen tijdens een bezinning in een huis dat haar door een vriendin was geleend:

“Op die plaats... hoorde ik voor het eerst over het Opus Dei, en ik identificeerde het volledig met Guadalupe. Voor mij was het Opus Dei net zo vrolijk, optimistisch, opgewekt en aantrekkelijk als zij Niet dat Guadalupe een speciale gave had om te overtuigen, of dat ze een buitengewoon redenaar was. Niets daarvan. Wat er aan de hand was, was dat ze vertrouwen en zekerheid uitstraalde, en wat ze met zo'n eenvoud zei, had een echte impact Bijna zonder het te beseffen, sprak ik met een groot vertrouwen en oprechtheid met haar.”

Zoals de apostel Johannes aan de eerste christenen had geschreven: “Wij schrijven deze dingen opdat onze vreugde volkomen zij”. In het leven van Guadalupe was de kern van vriendschap en apostolaat, het doorgeven van een diepe christelijke vreugde, die voortkwam uit de overtuiging dat God onze Vader is.

Guadalupe is er een voorbeeld van dat het voor christenen die hun geloof ten volle trachten te beleven, onmogelijk wordt een onderscheid te maken tussen een echte vriend en een apostel zijn; tussen het meedelen van vreugde en het doorgeven van het geloof.

Want zoals de Prelaat van het Opus Dei zegt: “Vriendschap is van nature apostolaat; het wezen van vriendschap is een dialoog waarin wij licht geven en ontvangen. In een vriendschap worden plannen gesmeed doordat we nieuwe horizonten voor elkaar openen. In een vriendschap verheugen wij ons over het goede en steunen wij elkaar in de moeilijkheden; wij genieten van elkaars gezelschap, want God wil dat wij gelukkig zijn.” (Brief Fernando Ocariz, 9 januari 2018, nr. 14).

Gunsten

Bedankt, Guadalupe

Ik wil God bedanken voor de gunst die Hij mijn broer heeft verleend op voorpraak van de zalige Guadalupe. Vanwege de Coronacrisis bleef hij in maart zonder werk.

In augustus “kwam ik heel toevallig” op internet Guadalupe tegen. Ik las dat ze een vrouw was geweest met een groot geloof, die het alledaagse en het buitengewone had beleefd met een grote overgave aan God en de anderen.

Ik besloot haar voorspraak in te roepen voor het werk vinden van mijn broer. Na de novene te hebben gebeden, werd ik de volgende dag wakker met de gedachte: “Ik heb de novene al gebeden: nu is het wachten tot Guadalupe het wonder doet”. Diezelfde dag liet mijn broer me via de mobiel weten: “Ik ben opgeroepen om te komen werken: ik begin morgen”. Ik kon het niet geloven!

Dank je, Guadalupe. Ik zal onder mijn kennissen haar devotie verspreiden zodat er meer mensen kunnen profiteren van haar voorspraak en heiligheid. *B. O. – Spanje*

Geneesmiddelen en Ziektekostenverzekering

Al meer dan twaalf jaar vergoedt de ziektekostenverzekering van mijn moeder een duur geneesmiddel dat haar werd voorgeschreven als onderdeel van een behande-

